

ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ: Τα επίθετα αυτά κλίνονται κατά την γ' κλίση των ουσιαστικών στο αρσενικό και το ουδέτερο γένος τους.

Α. ΦΩΝΗΕΝΤΟΛΗΚΤΑ

α) Τρικατάληκτα σε -ύς,ειᾶ,ῦ

ΟΝ.	ὁ βαθύς	ἡ βαθεῖα	τό βαθύ
ΓΕΝ.	τοῦ βαθέος	τῆς βαθείας	τοῦ βαθέος
ΔΟΤ.	τῷ βαθεῖ	τῇ βαθείᾳ	τῷ βαθεῖ
ΑΙΤ.	τόν βαθύν	τήν βαθείαν	τό βαθύ
ΚΛΗΤ.	ὦ βαθύ	ὦ βαθεῖα	ὦ βαθύ
ΟΝ.	οἱ βαθεῖς	αἱ βαθεῖαι	τά βαθέα
ΓΕΝ.	τῶν βαθέων	τῶν βαθειῶν	τῶν βαθέων
ΔΟΤ.	τοῖς βαθέσι	ταῖς βαθείαις	τοῖς βαθέσι
ΑΙΤ.	τούς βαθεῖς	τάς βαθείας	τά βαθέα
ΚΛΗΤ.	ὦ βαθεῖς	ὦ βαθεῖαι	ὦ βαθέα

Ἔτσι κλίνονται και τα επίθετα **βαθύς, βαρύς, γλυκύς, δασύς, εὐθύς, εὐρύς, ἡδύς, θρασύς, ὀξύς, παχύς** κ.ά.

ΟΝ.	ὁ θῆλυς	ἡ θήλεια	τό θῆλυ
ΓΕΝ.	τοῦ θήλεος	τῆς θηλείας	τοῦ θήλεος
ΔΟΤ.	τῷ θήλει	τῇ θηλείᾳ	τῷ θήλει
ΑΙΤ.	τόν θῆλυν	τήν θήλειαν	τό θῆλυ
ΚΛΗΤ.	ὦ θῆλυ	ὦ θήλεια	ὦ θῆλυ
ΟΝ.	οἱ θήλεις	αἱ θήλειαι	τά θήλεα
ΓΕΝ.	τῶν θηλέων	τῶν θηλειῶν	τῶν θηλέων
ΔΟΤ.	τοῖς θήλεσι	ταῖς θηλείαις	τοῖς θήλεσι
ΑΙΤ.	τούς θήλεις	τάς θηλείας	τά θήλεα
ΚΛΗΤ.	ὦ θήλεις	ὦ θήλειαι	ὦ θήλεα

Ἔτσι κλίνονται το επίθετο **ὁ ἥμις, ἡ ἡμίσεια, το ἥμισυ**

β) Δικατάληκτα σε -ύς,ῦ

ΟΝ.	ὁ εὐβοτρύς	ἡ εὐβοτρυς	τό εὐβοτρυ
ΓΕΝ.	τοῦ εὐβότρυος	τῆς εὐβότρυος	τοῦ εὐβότρυος
ΔΟΤ.	τῷ εὐβότρυϊ	τῇ εὐβότρυϊ	τῷ εὐβότρυϊ
ΑΙΤ.	τόν εὐβοτρύν	τήν εὐβοτρύν	τό εὐβοτρυ
ΚΛΗΤ.	ὦ εὐβοτρυ	ὦ εὐβοτρυ	ὦ εὐβοτρυ
ΟΝ.	οἱ εὐβότρυες	αἱ εὐβότρυες	τά εὐβότρυα
ΓΕΝ.	τῶν εὐβοτρύων	τῶν εὐβοτρύων	τῶν εὐβοτρύων
ΔΟΤ.	τοῖς εὐβότρυσι	ταῖς εὐβότρυσι	τοῖς εὐβότρυσι
ΑΙΤ.	τούς εὐβότρυς	τάς εὐβότρυς	τά εὐβότρυα
ΚΛΗΤ.	ὦ εὐβότρυες	ὦ εὐβότρυες	ὦ εὐβότρυα

Ἔτσι κλίνονται τα εξής επίθετα: **πολύιχθς, σύνοφρς, ἄδακρς, πολύδακρς, φιλόδακρς.**

ΟΝ.	ὁ δίπτηχυς	ἡ δίπτηχυς	τό δίπτηχυ
ΓΕΝ.	τοῦ διπτήχεος	τῆς διπτήχεος	τοῦ διπτήχεος
ΔΟΤ.	τῷ διπτήχει	τῇ διπτήχει	τῷ διπτήχει
ΑΙΤ.	τόν δίπτηχυν	τήν δίπτηχυν	τό δίπτηχυ
ΚΛΗΤ.	ὦ δίπτηχυ	ὦ δίπτηχυ	ὦ δίπτηχυ
ΟΝ.	οἱ διπτήχεις	αἱ διπτήχεις	τά διπτήχεα/διπτήχη
ΓΕΝ.	τῶν διπτηχέων	τῶν διπτηχέων	τῶν διπτηχέων
ΔΟΤ.	τοῖς διπτήχεσι	ταῖς διπτήχεσι	τοῖς διπτήχεσι
ΑΙΤ.	τούς διπτήχεις	τάς διπτήχεις	τά διπτήχεα/διπτήχη
ΚΛΗΤ.	ὦ διπτήχεις	ὦ διπτήχεις	ὦ διπτήχεα/διπτήχη

Ἔτσι κλίνονται τα
εξῆς επίθετα:
τρίπτηχυς,
διπέλεκυς,
τριπέλεκυς κλπ.

Β. ΣΥΜΦΩΝΟΛΗΚΤΑ

α) Αφωνόληκτα

Τρικατάληκτα σε –εις,εσσα,εν

ΟΝ.	ὁ χαρίζεις	ἡ χαρίζεσσα	τό χαρίζεν
ΓΕΝ.	τοῦ χαρίζεντος	τῆς χαριέσσης	τοῦ χαρίζεντος
ΔΟΤ.	τῷ χαρίζεντι	τῇ χαριέσσει	τῷ χαρίζεντι
ΑΙΤ.	τόν χαρίζεντα	τήν χαρίζεσαν	τό χαρίζεν
ΚΛΗΤ.	ὦ χαρίζεν	ὦ χαρίζεσσα	ὦ χαρίζεν
ΟΝ.	οἱ χαρίζοντες	αἱ χαρίζονται	τά χαρίζοντα
ΓΕΝ.	τῶν χαρίζοντων	τῶν χαριεσσῶν	τῶν χαρίζοντων
ΔΟΤ.	τοῖς χαρίζοι	ταῖς χαριέσσαις	τοῖς χαρίζοι
ΑΙΤ.	τούς χαρίζοντας	τάς χαριέσσας	τά χαρίζοντα
ΚΛΗΤ.	ὦ χαρίζοντες	ὦ χαρίζονται	ὦ χαρίζοντα

Ἔτσι κλίνονται τα
εξῆς επίθετα:
ἀστερόεις,
ἡνεμόεις,
ἰχθυόεις,
ύλήεις,
φωνήεις

Τρικατάληκτα σε –ων,ουσα,ον

ΟΝ.	ὁ ἄκων	ἡ ἄκουσα	τό ἄκον
ΓΕΝ.	τοῦ ἄκοντος	τῆς ἀκούσης	τοῦ ἄκοντος
ΔΟΤ.	τῷ ἄκοντι	τῇ ἀκούσει	τῷ ἄκοντι
ΑΙΤ.	τόν ἄκοντα	τήν ἀκουσαν	τό ἄκον
ΚΛΗΤ.	ὦ ἄκον	ὦ ἄκουσα	ὦ ἄκον
ΟΝ.	οἱ ἄκοντες	αἱ ἀκουσαι	τά ἄκοντα
ΓΕΝ.	τῶν ἀκόντων	τῶν ἀκουσῶν	τῶν ἀκόντων
ΔΟΤ.	τοῖς ἀκουσι	ταῖς ἀκούσαις	τοῖς ἀκουσι
ΑΙΤ.	τούς ἀκοντας	τάς ἀκούσας	τά ἄκοντα
ΚΛΗΤ.	ὦ ἄκοντες	ὦ ἀκουσαι	ὦ ἄκοντα

Ἔτσι κλίνεται και το
επίθετο
ὁ ἐκών,
ἡ ἐκούσα,
τό ἐκόν

Δικατάληκτα

ΟΝ.	ὁ εὐχαρις	ἡ εὐχαρις	τό εὐχαρι
ΓΕΝ.	τοῦ εὐχάριτος	τῆς εὐχάριτος	τοῦ εὐχάριτος
ΔΟΤ.	τῷ εὐχάριτι	τῇ εὐχάριτι	τῷ εὐχάριτι
ΑΙΤ.	τόν εὐχαριν	τήν εὐχαριν	τό εὐχαρι
ΚΛΗΤ.	ὦ εὐχαρι	ὦ εὐχαρι	ὦ εὐχαρι
ΟΝ.	οἱ εὐχάριτες	αἱ εὐχάριτες	τά εὐχάριτα
ΓΕΝ.	τῶν εὐχαρίτων	τῶν εὐχαρίτων	τῶν εὐχαρίτων
ΔΟΤ.	τοῖς εὐχάρισι	ταῖς εὐχάρισι	τοῖς εὐχάρισι
ΑΙΤ.	τούς εὐχάριτας	τάς εὐχάριτας	τά εὐχάριτα
ΚΛΗΤ.	ὦ εὐχάριτες	ὦ εὐχάριτες	ὦ εὐχάριτα

ΟΝ.	ὁ εὐελπις	ἡ εὐελπις	τό εὐελπι
ΓΕΝ.	τοῦ εὐέλπιδος	τῆς εὐέλπιδος	τοῦ εὐέλπιδος
ΔΟΤ.	τῷ εὐέλπιδι	τῇ εὐέλπιδι	τῷ εὐέλπιδι
ΑΙΤ.	τόν εὐελπιν	τήν εὐελπιν	τό εὐελπι
ΚΛΗΤ.	ὦ εὐελπι	ὦ εὐελπι	ὦ εὐελπι
ΟΝ.	οἱ εὐέλπιδες	αἱ εὐέλπιδες	τά εὐέλπιδα
ΓΕΝ.	τῶν εὐελπίδων	τῶν εὐελπίδων	τῶν εὐελπίδων
ΔΟΤ.	τοῖς εὐέλπισι	ταῖς εὐέλπισι	τοῖς εὐέλπισι
ΑΙΤ.	τούς εὐέλπιδας	τάς εὐέλπιδας	τά εὐέλπιδα
ΚΛΗΤ.	ὦ εὐέλπιδες	ὦ εὐέλπιδες	ὦ εὐέλπιδα

Ἔτσι κλίνονται και τα επίθετα ἄχαρις, ἄπελπις, φέρελπις, δίπους κλπ.

β) Ενρινόληκτα-υγρόληκτα

Τρικατάληκτα

ΟΝ.	ὁ μέλας	ἡ μέλαινα	τό μέλαν
ΓΕΝ.	τοῦ μέλανος	τῆς μελαίνης	τοῦ μέλανος
ΔΟΤ.	τῷ μέλανι	τῇ μελαίνῃ	τῷ μέλανι
ΑΙΤ.	τόν μέλανα	τήν μέλαιναν	τό μέλαν
ΚΛΗΤ.	ὦ μέλαν	ὦ μέλαινα	ὦ μέλαν
ΟΝ.	οἱ μέλανεσ	αἱ μέλαιναι	τά μέλανα
ΓΕΝ.	τῶν μελάνων	τῶν μελαινῶν	τῶν μελάνων
ΔΟΤ.	τοῖς μέλασι	ταῖς μελαίναίς	τοῖς μέλασι
ΑΙΤ.	τούς μέλανα	τάς μελαίνας	τά μέλανα
ΚΛΗΤ.	ὦ μέλανεσ	ὦ μέλαιναι	ὦ μέλανα

Ἔτσι κλίνεται και το
επίθετο
ὁ τάλας,
ἡ τάλαινα,
τό τάλαν

Δικατάληκτα

ΟΝ.	ὁ ἐλεήμων	ἡ ἐλεήμων	τό ἐλεῆμον
ΓΕΝ.	τοῦ ἐλεήμονος	τῆς ἐλεήμονος	τοῦ ἐλεήμονος
ΔΟΤ.	τῷ ἐλεήμονι	τῇ ἐλεήμονι	τῷ ἐλεήμονι
ΑΙΤ.	τόν ἐλεήμονα	τήν ἐλεήμονα	τό ἐλεῆμον
ΚΛΗΤ.	ὦ ἐλεῆμον	ὦ ἐλεῆμον	ὦ ἐλεῆμον
ΟΝ.	οἱ ἐλεήμονες	αἱ ἐλεήμονες	τά ἐλεήμονα
ΓΕΝ.	τῶν ἐλεημόνων	τῶν ἐλεημόνων	τῶν ἐλεημόνων
ΔΟΤ.	τοῖς ἐλεήμοσι	ταῖς ἐλεήμοσι	τοῖς ἐλεήμοσι
ΑΙΤ.	τούς ἐλεήμονας	τάς ἐλεήμονας	τά ἐλεήμονα
ΚΛΗΤ.	ὦ ἐλεήμονες	ὦ ἐλεήμονες	ὦ ἐλεήμονα

ON.	ὁ εὐδαίμων	ἡ εὐδαίμων	τό εὐδαιμον
GEN.	τοῦ εὐδαίμονος	τῆς εὐδαίμονος	τοῦ εὐδαίμονος
ΔΟΤ.	τῷ εὐδαίμονι	τῇ εὐδαίμονι	τῷ εὐδαίμονι
ΑΙΤ.	τόν εὐδαίμονα	τήν εὐδαίμονα	τό εὐδαιμον
ΚΛΗΤ.	ὦ εὐδαιμον	ὦ εὐδαιμον	ὦ εὐδαιμον
ON.	οἱ εὐδαίμονες	αἱ εὐδαίμονες	τά εὐδαίμονα
GEN.	τῶν εὐδαιμόνων	τῶν εὐδαιμόνων	τῶν εὐδαιμόνων
ΔΟΤ.	τοῖς εὐδαίμοσι	ταῖς εὐδαίμοσι	τοῖς εὐδαίμοσι
ΑΙΤ.	τούς εὐδαίμονας	τάς εὐδαίμονας	τά εὐδαίμονα
ΚΛΗΤ.	ὦ εὐδαίμονες	ὦ εὐδαίμονες	ὦ εὐδαίμονα

ON.	ὁ σῶφρων	ἡ σῶφρων	τό σῶφρον
GEN.	τοῦ σῶφρονος	τῆς σῶφρονος	τοῦ σῶφρονος
ΔΟΤ.	τῷ σῶφρονι	τῇ σῶφρονι	τῷ σῶφρονι
ΑΙΤ.	τόν σῶφρονα	τήν σῶφρονα	τό σῶφρον
ΚΛΗΤ.	ὦ σῶφρον	ὦ σῶφρον	ὦ σῶφρον
ON.	οἱ σῶφρονες	αἱ σῶφρονες	τά σῶφρονα
GEN.	τῶν σωφρόνων	τῶν σωφρόνων	τῶν σωφρόνων
ΔΟΤ.	τοῖς σῶφροσι	ταῖς σῶφροσι	τοῖς σῶφροσι
ΑΙΤ.	τούς σῶφρονας	τάς σῶφρονας	τά σῶφρονα
ΚΛΗΤ.	ὦ σῶφρονες	ὦ σῶφρονες	ὦ σῶφρονα

Ὅπως τα παραπάνω κλίνονται και τα επίθετα **κακοδαίμων, ἄγνων, εὐσχήμων, μεγαλοπράγμων, ἐλεήμων, μνήμων, ἄφρων, μεγαλόφρων, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ὁ,ἡ ἄρρεν (τοῦ ἄρρενος...ὦ ἄρρεν), τό ἄρρεν** κ.ά.

Παρατήρηση:

Τα απλά ενρινόληκτα επίθετα σε **-ων,-ονος** σχηματίζουν την κλητική ενικού σε **-ον** και διατηρούν τον τόνο σταθερό:

ὁ μνήμων → ὦ μνήμων
 ὁ νοήμων → ὦ νοήμων
 ὁ ἐλεήμων → ὦ ἐλεήμων

Αναλόγως σχηματίζεται και το ουδέτερο γένος αυτών των επιθέτων.

Τα σύνθετα επίθετα σε **-ων,-ονος** σχηματίζουν σε **-ον** την κλητική ενικού, όπου και τα περισσότερα από αυτά ανεβάζουν τον τόνο τους στην τελευταία συλλαβή του α' συνθετικού.

ὁ εὐδαίμων → ὦ εὐδαιμον
 ὁ κακοδαίμων → ὦ κακῶδαιμον
 ὁ μεγαλοπράγμων → ὦ μεγαλόπραγμον
 ὁ μεγαλόφρων → ὦ μεγαλόφρον
 ὁ παράφρων → ὦ παράφρον

Αναλόγως σχηματίζεται και το ουδέτερο γένος αυτών των επιθέτων.

αλλά: ὁ ἀκτήμων → ὦ ἀκτήμον
 ὁ ἐπιστήμων → ὦ ἐπιστήμον

γ) Σιγμόληκτα

Δικατάληκτα

ΟΝ.	ό ἀληθής	ή ἀληθής	τό ἀληθές
ΓΕΝ.	τοῦ ἀληθοῦς	τῆς ἀληθοῦς	τοῦ ἀληθοῦς
ΔΟΤ.	τῷ ἀληθεῖ	τῇ ἀληθεῖ	τῷ ἀληθεῖ
ΑΙΤ.	τόν ἀληθῆ	τήν ἀληθῆ	τό ἀληθές
ΚΛΗΤ.	ὦ ἀληθές	ὦ ἀληθές	ὦ ἀληθές
ΟΝ.	οἱ ἀληθεῖς	αἱ ἀληθεῖς	τά ἀληθῆ
ΓΕΝ.	τῶν ἀληθῶν	τῶν ἀληθῶν	τῶν ἀληθῶν
ΔΟΤ.	τοῖς ἀληθέσι	ταῖς ἀληθέσι	τοῖς ἀληθέσι
ΑΙΤ.	τούς ἀληθεῖς	τάς ἀληθεῖς	τά ἀληθῆ
ΚΛΗΤ.	ὦ ἀληθεῖς	ὦ ἀληθεῖς	ὦ ἀληθῆ

Ἔτσι κλίνονται τα εξής
επίθετα: ἀγενής, ἀκριβής,
ἀσεβής, ἀσθενής,
ἀτυχής, δυστυχής,
εὐγενής, σαφής, ψευδής
κ.ά.

ΟΝ.	ό πλήρης	ή πλήρης	τό πλήρες
ΓΕΝ.	τοῦ πλήρους	τῆς πλήρους	τοῦ πλήρους
ΔΟΤ.	τῷ πλήρει	τῇ πλήρει	τῷ πλήρει
ΑΙΤ.	τόν πλήρη	τήν πλήρη	τό πλήρες
ΚΛΗΤ.	ὦ πλήρες	ὦ πλήρες	ὦ πλήρες
ΟΝ.	οἱ πλήρεις	αἱ πλήρεις	τά πλήρη
ΓΕΝ.	τῶν πλήρων	τῶν πλήρων	τῶν πλήρων
ΔΟΤ.	τοῖς πλήρεσι	ταῖς πλήρεσι	τοῖς πλήρεσι
ΑΙΤ.	τούς πλήρεις	τάς πλήρεις	τά πλήρη
ΚΛΗΤ.	ὦ πλήρεις	ὦ πλήρεις	ὦ πλήρη

Ἔτσι κλίνονται τα εξής
επίθετα: μονήρης,
ξιφήρης, ποδήρης,
δυσώδης, εὐώδης,
ἐξώλης, προώλης,
πανώλης, τριήρης κ.ά.

ΟΝ.	ό συνήθης	ή συνήθης	τό σύννηθες
ΓΕΝ.	τοῦ συνήθους	τῆς συνήθους	τοῦ συνήθους
ΔΟΤ.	τῷ συνήθει	τῇ συνήθει	τῷ συνήθει
ΑΙΤ.	τόν συνήθη	τήν συνήθη	τό σύννηθες
ΚΛΗΤ.	ὦ σύννηθες	ὦ σύννηθες	ὦ σύννηθες
ΟΝ.	οἱ συνήθεις	αἱ συνήθεις	τά συνήθη
ΓΕΝ.	τῶν συνήθων	τῶν συνήθων	τῶν συνήθων
ΔΟΤ.	τοῖς συνήθεσι	ταῖς συνήθεσι	τοῖς συνήθεσι
ΑΙΤ.	τούς συνήθεις	τάς συνήθεις	τά συνήθη
ΚΛΗΤ.	ὦ συνήθεις	ὦ συνήθεις	ὦ συνήθη

Ἔτσι κλίνονται τα εξής
επίθετα: εὐήθης,
χρηστοήθης,
εὐμεγέθης,
παμμεγέθης,
ἀνάντης, κατάντης,
προσάντης, αὐθάδης
κ.ά.

Παρατηρήσεις:

1. Τα παραπάνω επίθετα σχηματίζουν κλητική σε -ες.
2. Όσα από τα παραπάνω επίθετα είναι υπερδισύλλαβα και δεν τονίζονται στη λήγουσα (όσα, δηλαδή, κλίνονται σαν το συνήθης), στην κλητική του ενικού ανεβάζουν τον τόνο στην προπαραλήγουσα:

ό συνήθης → ὤ <u>σ</u> ύνηθες ό αὐθάδης → ὤ <u>αὐ</u> θαδες ό εὐήθης → ὤ <u>εὐ</u> ηθες	}	Αναλόγως σχηματίζεται και το ουδέτερο γένος αυτών των επιθέτων.
---	---	--

Από τον παραπάνω κανόνα εξαιρούνται όσα λήγουν σε **-ώδης,-ώλης,-ήρης**:

ό εὐώδης → ὤ εὐῶδες
 ό ἐξώλης → ὤ ἐξῶλες
 ό ποδήρης → ὤ ποδῆρες

3. Τα παράγωγα επίθετα σε -ώδης συχνά σχηματίζουν τη γενική πληθυντικού περισπώμενη:

ό ἐλώδης → τῶν ἐλωδῶν
 ό δασώδης → τῶν δασωδῶν
 ό στοιχειώδης → τῶν στοιχειωδῶν

Το επίθετο **πᾶς,πᾶσα,πᾶν**

ΟΝ.	ὁ πᾶς	ἡ πᾶσα	τό πᾶν
ΓΕΝ.	τοῦ παντός	τῆς πάσης	τοῦ παντός
ΔΟΤ.	τῷ παντί	τῇ πάσῃ	τῷ παντί
ΑΙΤ.	τόν πάντα	τήν πᾶσαν	τό πᾶν
ΚΛΗΤ.	ὦ πᾶς	ὦ πᾶσα	ὦ πᾶν
ΟΝ.	οἱ πάντες	αἱ πᾶσαι	τά πάντα
ΓΕΝ.	τῶν πάντων	τῶν πασῶν	τῶν πάντων
ΔΟΤ.	τοῖς πᾶσι	ταῖς πάσαις	τοῖς πᾶσι
ΑΙΤ.	τούς πάντας	τάς πάσας	τά πάντα
ΚΛΗΤ.	ὦ πάντες	ὦ πᾶσαι	ὦ πάντα

Ἐτσι κλίνονται τα επίθετα:
ἅπας,ἅπασα,ἅπαν και
σύμπας,σύμπασα,σύμπαν

Το επίθετο **πολύς,πολλή,πολύ**

ΟΝ.	ὁ πολύς	ἡ πολλή	τό πολύ
ΓΕΝ.	τοῦ πολλοῦ	τῆς πολλῆς	τοῦ πολλοῦ
ΔΟΤ.	τῷ πολλῷ	τῇ πολλῇ	τῷ πολλῷ
ΑΙΤ.	τόν πολύν	τήν πολλήν	τό πολύ
ΚΛΗΤ.	ὦ πολύ	ὦ πολλή	ὦ πολύ
ΟΝ.	οἱ πολλοί	αἱ πολλαί	τά πολλά
ΓΕΝ.	τῶν πολλῶν	τῶν πολλῶν	τῶν πολλῶν
ΔΟΤ.	τοῖς πολλοῖς	ταῖς πολλαῖς	τοῖς πολλοῖς
ΑΙΤ.	τούς πολλούς	τάς πολλές	τά πολλά
ΚΛΗΤ.	ὦ πολλοί	ὦ πολλαί	ὦ πολλά

Το επίθετο **μέγας,μεγάλη,μέγα**

ΟΝ.	ὁ μέγας	ἡ μεγάλη	τό μέγα
ΓΕΝ.	τοῦ μεγάλου	τῆς μεγάλης	τοῦ μεγάλου
ΔΟΤ.	τῷ μεγάλῳ	τῇ μεγάλῃ	τῷ μεγάλῳ
ΑΙΤ.	τόν μέγαν	τήν μεγάλην	τό μέγα
ΚΛΗΤ.	ὦ μέγα	ὦ μεγάλη	ὦ μέγα
ΟΝ.	οἱ μεγάλοι	αἱ μεγάλαι	τά μεγάλα
ΓΕΝ.	τῶν μεγάλων	τῶν μεγάλων	τῶν μεγάλων
ΔΟΤ.	τοῖς μεγάλοις	ταῖς μεγάλαις	τοῖς μεγάλοις
ΑΙΤ.	τούς μεγάλους	τάς μεγάλας	τά μεγάλα
ΚΛΗΤ.	ὦ μεγάλοι	ὦ μεγάλαι	ὦ μεγάλα